

חמ. / נב

מדינת ישראל
הכנסת הראשונה

פ ר ט י כ ל

מישיבת מלחשתלועועדה העבודה ביום
שני, ד' אלול, תש"ט (29.8.1949)
בשעה 10.00 לפ"הצ.

ה נ ו כ ה י ם
חברי הועדה:

- מ. אונא
- א. גולדראט
- ז. גלומקא
- נ. הרפז
- ח. למדן
- א. לנקין
- י. סרלין
- ח. רובין
- י. שמחוני

היושב-ראש: ע. גלובמן

מ ו ז מ נ י ם : אל. - מנהל משרד הבטחון
מר פינקלשטיין - ב"כ משרד העבודה.

אני פותח את הישיבה ומצטער שלא כל

היו"ר ע. גלובמן:

החברים נוכחים בה. בהתאם להחלטתם

בישיבה הקודמת היה עלינו להפגש עם באי"כות משרד העבודה ולשכות

העבודה. אבל לצערי, נתברר לי אתמול בבקר, ע"י הודעה מלפונית

ממר פינקלשטיין, שהודעתנו אהרה לבוא ובאי"כות הלשכות לא יוכלו

להשתתף בישיבה היום. לאחר שקבלתי את ההודעה הזו התקשרתי מלפוני

עם מר לוברמאקי הנמצא בפזריה, ובקשתי לבוא בשעה 10 וחצי במקום

בשעה 12 כפי שנקבע תחילה. הוא הבטיח לעשות זאת.

בקשר לענין הנדון אני מומר את רשות

הדבור למר פינקלשטיין.

תחילה עלי להתנצל שעל כן, מסבות

מר פינקלשטיין:

מכניות לא נתקיימה המגישה עם באי"כו

הלשכות. אמנם, ידוע היה לי בשלב מוקדם יותר, שהועדה התליטה לזמן

את באי"כות הלשכות ונמסר לי ע"י יו"ר הועדה שחבוא עוד על כך הודעה

בכתב. כיון שההודעה לא הגיעה חשבתי שחל שנוי ומתוך טרחות אחרות

לא דאיתי לרוא רמוז שח"ר הועדה ולחודש את ושלח המרמז את

מר פינקלשטיין:

החקרתי עם יו"ר הועדה והודעתי לו שאי אפשר יהיה לקיים את הפגישה במועד הקבוע ויהיה צורך לזמן את באי-כוח הלשכות במועד אחר. כמובן, אם יקבע מועד אחר לא תהיה יותר הסתמכות על הזמנה, אם היא באה או אינה באה, אלא אפשר יהיה להבטיח את מועד הפגישה בצורה נכונה.

בהזדמנות זאת, אם אני כבר בפרשת התנצלות, אני רוצה להוסיף התנצלות שניה, בקשר לפגישת חבר הועדה בן-טוב להצעת הפרוט של פזור השכון בארץ. פניה זאת נעשתה לפני זמן מה במצב רגיל היתה כבר אריכה לבוא על ספוקה. דבר זה לא נתקיים מכמה סבות, אבל אני חושב שגם החבר בנטוב וגם חברי הועדה יקבלו ברצון את העובדה שלא הוצע הפרוט המיוחד כיון שהיה צורך לשנות את תכנית הפזור גם לעצם העובדה עצמן וגם למקומות הבניה. פזור זה משפר במידה רצינית את שיטת הפזור של השכון לא רק בטיב השכון, ביחס בין ספרי השכון - דבר שכבר מסרתי עליו לוועדה - אלא לעצם הפרופורציה של הפזור, והיחה נימה של חרעומת צודקת על אחוז מופרז באיזורי ההרים ומעוט שכון בתחומים אחרים. בינתיים נעשו סדורים במספר לא קטן של יחידות שכון שונה מקומו במגמה של רבוי האחוז למושבות ולאיזורי החישובתיים. באופן שהשכון בתנאי היום כלומר הבניה מתקיימת בצורה מניחה בהרבה את הדעה לעומת הפרויקטים הראשונים שנגמרו. לכן אני אומר שאגב אי קיום משאלה של חבר כנסת להמציא לו ידיעות במועד נכון, יש בזה פצוי לכולנו של תקון עצם החומר באופן שהרשימה שתקבל באחור מסויים תהיינה לה פנים קצת יותר יפות.

אשתמש בהזדמנות זו להערה נוספת.

באחת הישיבות שהשתתפתי בה, היתה משאלה של חברים נוסף לראיית מערכת השכון בהתהוותה - דבר שאני סבור יהיה מן העניין לחברי הכנסת לאות בה אוביקטים מוגמרים - היתה גם משאלה לראות את פרשת הכבישים. חברי הכנסת הנוסעים בארץ בודאי מרגישים איך תנועה בשטח זה ואם יהיה רצון מלפניכם אפשר לקבוע יום לסיור כזה ולחבר אותו עם סיור בבאר-שבע. כלומר, שנקח את הדרום מפני

מר פינקלשטיין:

שגם מי שיהיה מוכן למרדה גדולה, לא יספיק לראות את כל כבישי הארץ הגדולים (ת. רובין: האם בכביש סעד עובדים?) לא.

באותו יום אפשר להגיע לבאר-שבע. אבל

נרא לי שיהיה נכון לא לסוּע בכביש הקיים הרגיל, אלא בתווי שם ללים בבאר-שבע. זה יהיה יותר מעייף אבל יותר מעניין. לדעתי, כדאי לקחת כוון אחד בתווי של הכביש מקסטיניה ובמביבות באר-טוביה עד לפלוג'ה, ומפלוג'ה בתווי החדש בדרך עפר עד כדי עשרה קילומטר לפני באר-שבע. כלומר, הנסיעה היא בכביש הראשי אחרי רחובות בדרך לקסטיניה לפנות שמאלה לצד מסמיה בדרך לפלוג'ה, ומפלוג'ה לתל-חונטר.

פ

ת. למדן:

אני מצטערת מאד שלא התקיימה הפגישה

עט ב'כ הלשכות ~~לא התקיימה~~. בין

ישיבה לישיבה יש שבוע שלם והיה סיפק להזמין את ב'כ הלשכות כדי שההזמנה תגיע בזמן. זו היא תוצאה של משלוח הצמנה

באמצעות משרד אחר. התענינו ^ל בעצם העניין כדי להודע אם יש

יסוד להנחה שזו היא פרוצדורה נכונה. אין שום אחיזה להנחה

זו ויור'ר הועדה לשאי להזמין את מי שהוא רוצה להזמין. במדה

שהוא פונה לפקיד ממשלתי, הוא מזמין באמצעות המשרד. לשכות

העבודה, אתן עד עכשו, ואני בטוחה שהסכימו אחי, משרד ממשלתי.

הדרך

מר פינקלשטיין: זה הוא כביש המכוון לקשר את/מל-אביב

לבאר-שבע בכמה עשרות קילומטרים, נוסף

לזה משמש כביש זה קצור חשוב של כביש ירושלים-בארשבע. אמנם

היתה מחשבה אחרת בקשר לכביש ירושלים - באר-שבע ואני משתמש

בהזדמנות זו כדי לספר לכם מה היתה מחשבה זו. הפכנות

האוריגיללית היתה להתחבר מצד בית-גוברין לפלוג'ה, כלומר

שהיורד מירושלים לכביד שאר-הגיא הר-טוב בית-גוברין פונה

לדרום לכביש בית-גוברין חברון ובכביש זה יש פניה ובמגמה

מר פינקלשטיין:

להתאחד ועולה לפלוג'ה, עיראקמשייה וכך הלאה. זה צריך לשמש
חבור טוב מאד מירושלים לבאר-שבע. לבסוף הוזנח הרעיון של
התקנת החבור בין בית-גוברין לפלוג'ה מתוך טעמים צבאיים,
שלפי שעה לא פתאים עדיין לעבוד בשביבה זו וזה קרוב מדי
לגבול. לעומת זאת יהיה החבור הטוב מירושלים לבאר-שבע
ע"י כך שמכביש הגבורה יוצאים לכביש מסמיה וממסמיה יוצאים
לכביש אחרי רחובות בכביש הדרומי ומשם בכביש של קסטיניה.
כיום יש כביש לירושלים דרך מסמיה-לטרון-ואדי סרר ובלטרון
הוא מתחלק לירושלים ולרמאללה. לפני כן מי שרצה לנסוע
באופן נוח יותר, היה מעדיף לנסוע בכביש מסמיה-לטרון במקום
להכנס לכביש בילו-חולה. ע"י ההחלגות הזאת יהיה הכביש
מקוצר מירושלים לבאר-שבע ומחל-אביב לבאר-שבע בכמה עשרות
קילומטרים. הכביש הזה בטוח היות והוא עובר בלב הארץ
ומרוחק מהקצוות וע"י כביש זה אפשר יהיה לזרז את העניינים
הקשורים בפתוחה של באר-שבע. אם יהיה בדעתכם לקחת את
הקטע של באר-שבע, כלומר, את הקטע הדרומי ונלך בכוון לשמה
ונחזור בכביש הקיים, ואם הזמן יספיק, אפשר יהיה גם לעשות
כמה סיורים.

חשוב לקבוע היום את יום הסיור,

ולהודיע לי כמה חברים ישתתפו בסיור זה כדי שאוכל להכין
אוטובוס, או מוניות.

היור' ע. גלובמן: אני מציע שנגמור קדם את ענין

הלשכות ואחר-כך נחזור לענין

הסיור.

ג. הרפז: ברצוני רק לאמר שביום ששי בבקר מטרתי

לחבר שפירא ממזכירות הלשכה שהיום

מחקיימת ישיבה. הוא מסר לי שהוא יוצא לחפש לבית-בורוכוב ושם
נמצא עוד חבר בחפש והוא ימסור לו על דבר הישיבה.

ח.מ.

ג. הרמז:

הייתי מבקש לקבל את הרשימה, כי
שנים דברים רבים המעניינים אותי. ישנה למשל הפרובלמה של
הקטיף. הייתי מאד רוצה לקבל רשימה בענין זה מחר.
(פינקלשטיין: לפני עשרה ימים לא אול ל להמציא רשימה).

ד. רובין:

אני רוצה להציע הצעה עם קצה הומורז
אני מציע שבפעם הבאה נשלח הזמנה
ללשכת ראש הממשלה על מנת שתובא לדיון בממשלה. המסר למשרד
העבודה ואחר-כך מגיע באמצעות המשרדים הרגילים עד ללשכת
העבודה. באופן כזה יש אולי תקנה שבשבוע השלישי אחרי הפגרה
כאן את החברים. העוקף איננו נגד משרד העבודה אלא נגד
הי"ר.

ל/פ

לאחר שנמרחי את הפרק ה הומוריסטי

אני מלא חמורמות בענין זה ואינני רוצה להכנסת לבקורת
מכניסת - היכן הפגם. על כל פנים, עובדה היא שהפגישה אינה
מתקיימת. איני מעלה על הדעת שהיתה כאן איזה מגמה מיוחדת,
אבל החוצאה היא בלתי-רצויה, וזה מזיק גם לענין. אני מציע
להבא לא לחזקק לתובכים ולהזמין את מי שצריך להזמין.

אם תרשו לי ברצוני לשאול כמה שאלות

בזמן האחרון קראתי בעתונות לא מעט על עניני חברת האסלג.
בתור חבר ועדת-העבודה, אשר מעונינת ביצירת מקורות עבודה,
אני מרשה לעצמי לשאול את השאלות הבאות, והייתי מבקש, שהיו"ר
יענה לי, או ידאג לחשובת הממשלה:

(א) האם הממשלה מוכנה להמציא לחברי ועדת העבודה את הדו"ח
של ועדת המלח?

(ב) האם אנחנו יכולים לדעת מה חכמות הממשלה בקשר לתידוש
העבודה בים המלח?

(ג) האם יש בדעת הממשלה לקחת חלק פעיל בחידוש העבודה
בים המלח, כלומר באי זו צורה חשביע הממשלה על הנשלת
העבודה, האם ע"י פיקוח?

ח. רובין:

(ד) חידוע לממשלה שחברת האשלג, שהנה בעלת הזכויות שם, חייבת לפועלים ולפקידים בים-המלח פכומים גבוהים מאד עד 120 - 150 אלף לא"י. על חשבון פצויים? זה מקובל בכל ישראל, והאם הממשלה חושבת לחייב את החברה הנ"ל, על מנת, שלא תחודש העבודה על חשבון פועלים שהקרישו את מיטב שנותיהם בעבודה במפעלי בים-המלח?

תיו"ר ע. גלובמן: יש פה 2 שאלות, אני מאמין

שאותם החברים שעמדו על כך

שהחשמונה השלחנה באופן ישיר ללשכות, גובים ממני הוצע מבחינה אנושית, זה טבעי מאד, אינני מתמרמר על זה. אבל, כאן יושבים חברים שבכל מיני מסיבות אחרות, לא פעם מזמינים ישיבות ישירות בלי משרד העבודה ובלו תיו"ר, וקורה איזה מקרה באינם הצבוריים והשיבה אינה מקיימת, עד כמה שידוע לי, אינני מן האנשים הבלתי מסודרים במדינתנו הזאת, גם אצלי זה קורה והתקלה הזאת יכולה לקרות גם לו החזמנה הייתה נשלחת ישירות ללשכות, זה מקרה טכני ולו היה משהו מתנגד לחזמנה הלשכות היה אומר זאת, היתה תקלה והיא מתקנת.

בנוגע לפרוצדורה - אחת שאלת את פני

תיו"ר, אני קראתי את התקנון ויש לי הרשות לחלוק על פני תיו"ר ועל תיו"ר, אני רוצה להודיע לחברי הועדה שעמדתם אינה נוגעת למשרד העבודה, יש לי עמדה פרינציפיונית, שכן שאני טועה, אבל אין לי כל קשר עם משרד העבודה. עמדתם היא שהממשלה אחראית לפני הכנסת וכל משרד לפי התום שפוטו אחראי בפני הממשלה, לנו יש עניין עם השר ונציגיו, קראתי גם את חוקת הועדות ושאלתי גם את מזכיר הכנסת, אבל אינני שומך על דבריו של מזכיר הכנסת, היתה לנו ברור בקשר לזה ואני מחזיק בדעתם כי כל ועדה חייבת לחזמין, את השר או נציגו ושר אחראי על מי שמופיע, אמרתי וקיימת, אמרתי

היו"ר ע. גלובמן:

שאינן לי הזכות שדבר זה יוכרע בוועדת העבודה, כי זה מאוחס העניינים שאורגנים מתחום תכנתה של ועדת העבודה. החלטנו שמבלי למסור את הנמוקים של הרוב או המיעוט אני אפנה את העניין לוועדת הכנסת, כי זה צריך ליצור סידור לגבי כל הוערות.

עכשו לפיכך:

אני במקרה מכיר את הדרך מבחינת

הטלטול. אני היום אפנה לחברים במשאל בקשר לפיכך אבל אני מציע לקבוע כאן את היום. אשתדל היום ביישובת המליאה להשיג את הסכמת חברי הועדה. יש לי בקשה שלא יפסקו אזהנו באוטובוסים אלא במכונות. אני למשל, לא אוכל לנסוע בכלל באוטובוס. אני מבקשה החברים להציע יום לפיכך.

הייתי מבקש שהפיזור יערך לאחד ה-11

ה. רובין:

בפפטמבר.

מציעים 12 בפפטמבר.

חברי הועדה:

אני מציע לכם באחדמנו סידורכם להמשיך

ה. למדן:

עד לאחד בארבע לרביבים. קבוצה זו

נמצאה במקום ק"מ לערך מארבע. נקודה זו חשובה מבחינת

אסטרטגיה אבל אינה חשובה מבחינת הקלאסה. מביר-עפלוג עד

רביבים אין כביש וכאשר נופעה מכונתה לשם מחכמה כל המתנה באבק

עד שאין אפשרות לנסוע. אני מציעה לכם לעקור במאחדמנו הנקודה

איננה במצב של השתתפות בפלילה הכביש. כל הנסיעה מארבע-שבע

עד רביבים - כששלוש רבעי שעה. למעלה מחצי שעה נוסעים בכביש

וכרבע שעה נוסעים בלי כביש.

כשערכנו פיזור בשכונת העולים החדשים נגשה

פינקלשטיין:

אלי אשה אחת, ושמעתי על ביטחון החקלאי שאין

אליו גג ואמרו שבונים כל כך הרבה בתים עם כל כך הרבה גגות מדוע

לא יעשו גם לה גג חדש. נחתי הוראה לעשות לה גג. עוד גג נוסף

ל-500 גגות זה עניין אחר, אבל עוד כביש זה כבר שוב דבר אחר.

הס'ר ע. גלובמן:

אני אעביר את שאלות רובין לממשלה
ואדרוש תשובה.

באם אין התנגדות לכך, הפירור יחסיים

ביום שני, 12.9.49.

ח. רובין:

אני מציע שהתשובה לשאלותי תומצא
לחברי הועדה בכתב.

הס'ר ע. גלובמן:

הפגישה עם ב"כ לשכות העבודה תערך
ביום שני, 15.9.49.

הס'

אם הביטוי נכון את פקידתו של

ד"ר לובינסקי, התעוררו אצלנו 2 שאלות:

1. שאלת החברה למדן מדוע בוטלה הועדה הצבורית של משפחת החיל.
2. שאלה שאפשר יהיה לראות על פני הוללים מבלי שנשאלה, עניין
האחור בחלומים למשפחת החיל. שמענו פקידה מקיפה על
הנעשה בתוך האגף, אבל לא קבלנו תשובה מספקת לשאלת החברים.

ח. רובין:

מתוך קצה נסיון, לא יצא אצלנו מצד אחד
ע"פ מגישה עם אנשים שונים מסוגים שונים

מתגברת בי החכמה שיש צורך לחדש מוסד צבורי מסביב לעניין של
משפחת החיל. אמנם בתוך הצבא, ובתוך משרד הבטחון, יש מגמה
לבטל את כל העניין הזה ולהעביר את זה דרך הצנורות הרגילים של
הצבא. אבל, נדמה לי שעניין זה, אינו משחרר אותנו מלהביע
את עמדתנו בעניין הקמת מוסד צבורי. אני מציע, בתוך תבונה
רשאון, שועדת העבודה, כועדה פרלמנטרית שאחראית לשטח זה,
תקים מוסד משנה ותשתף בעניין זה אולי, באופן קבוע, שורה של
אנשים המקורבים לפעולות אלו. לי נראה הדבר הזה כטוב מאד,
ואני מציע את זאת וחושב שגם אלה אשר עוסקים בזה באגף משפחת
החיל בודאי לא יתנגדו לכך, אם כי, נטיותיו של שר הבטחון,
כידוע, אינן בכיוון של ועדות צבוריות אשר יש בהן משום פקוח
או בקורח או הצעות לגבי מחלוקה ממשלתית. אך, נטיותיו
של שר הבטחון אינן יכולות למנוע בעדנו מלעשות פעולה דרושה.

ח. רובינן:

מי שקשור קצת לענייני יורע שבמשך

כל הזמן שקיים אגף משפחת החייל במצורחו הקיימת ומקרה

בחור הועד הישובי למען החייל, ישנו מדי פעם קושי לאבטח

אח התשלומים במועדם, אין כל ספק שיש בזה קשיים אובייקטיביים,

אבל אין לי גם ספק שלא תמיד ידעו להעריך, הגורמים המשרדיים

המפוימים, אם נכרן את החשבונות שיש לקיום התשלומים אלה, ככל

התשלומים האחרים של המדינה. אינני יכול להשתחרר מההנחה

שכשם שהממשלה משלמת לפקידים ועובדיה חייבת היא לשלם למשפחת

החייל. אין כל הצדקה לפגורים בתשלומים. אני מציע

שבענין זה החליט הועדה, ואני בטוח שהחלטה מסוג זה תתקבל

ברצון גם ע"י אותם העובדים האחרים במשרד הבטחון שגם הם

מתאמצים להתגבר על הקשיים של משרד האוצר.

אני חושב שצריך להעלות את התשלום

לילדים. אני מקבל את הנחתו של ד"ר לובינסקי שאם אפשר

להוריד את התשלומים בשביל נשים נשואות בלי ילדים, בתחילה

הפעולה היו הרבה נסיבות של בחינה עניינית ע"י ביקורת של

עובדים ומטפלים מוציא אליו. קנין זה הביא להתמרמרות רבה

והתמכרות שנעשו ע"י כך לא שולמו מבחינת ההתמרמרות והרוגז

שנפגשו בהם במקרים שונים. אני אומר, מציע, בגודל לדעתו

של ד"ר לובינסקי, להעלות בגבולות של לידה וחצי לילד את

התשלומים בשביל ילדים.

אני מציע שאגף משפחת החייל ימשיך

לשלם, גם אם החייל משתחרר, במשך תקופת ביניים מפורמת - אם

אינני טועה תקופת ביניים זו היא כעת 6 שבועות - את התשלום

המשפחתי (א. מדינת תקופת הביניים היא שבועיים) ורק לאחר

השבועיים האלה תאיש עובר לטפול באגף השקום. אני מציע

להאריך את תקופת התשלום הזה ולהעמיד אותה בערך על חדשים -

חדשיים וחצי, גם בהתחשב עם המצב הקיים חסום וגם מתוך ההנחה

שצוי לחסוך, במדה האפשרית, לתת את ההתרוצצות במשרדים.

ח. רובין:

יחכן שחוך החרשיים וחצי ימצא את
פדורו בצורה נוחה ע"י התשלומים הנחנים

לו מאגף הקקמס.

אני חושב שיש צורך לבקש יפה אם אין
צורך לחדש, לקראת החוקה, את ענין החפפה המוסמכת. הכונה היא
להלבשה והנעלה, בעיקר לגבי ילדים. קשה לתאר שמספחה
מטופלת בילדים חוכל במסגרת התשלומים שהיא מקבל, להוציא הוצאות
יותר גדולות לציוד חורשי בשביל ילדים. אני חושב שאפשר
לדאוג להפסקה זו לה במאמצים מיוחדים. בעבר היו נסיגות
לא בלתי מוצלחים. אינני מציע להכנסת לענין הפסקה מוזלה
של מצרכי מזון.

ז. גלנסקא:

אני אספק בשאלה אחת: שנים הורים ל-4
ילדים ששניהם אינם עובדים. האב חולה
והאם חולה ועכשו הודיעו להם שעומדים לנכות מהם 7 ל"י מכיון שאחד
הבנים עומד להשתחרר.

א. מרין:

אבקש אותך לפרט לי במכתב את שם האישה
ובני המשפחה, ואני מתחייב לברר את

הענין אצל לך חשובה.

ח. למדן:

לנו, לחברות מועצת הפועלות, ולחברות
מארגון נשי החילים, ידוע מתוך הנסיון
שלא רק שלא היחה תקלה בשקדף העולה, אלא היחה ברכה רבה בהקצחה
הישובית למדה הרבה מתוכמת המציאות והחיים שהיחה בפי נשי החילים.
ארגון נשי החילים היה עובד בימי מלחמת העולם השניה והיה גורם
חוקי לגבי ממשלת המנדט. במחלמת השחרור שלנו ארגון נשי החילים
היה יועץ ומדריך נאמן לוועדה הישובית בקביעת פדרי הענינים. למשל,
החקונים שנעשו לגבי נשים הרות, לאחר שנשי החילים פנו לוועדה
הישובית במסגרת שבחשלום יש לראות אשה הרות, כאם לילד, בגלל החזונה
שהיא זקוקה לה. אינני רואה שום הצדק לבטול הועדה הצבורית
הזאת מה עוד, ובממשלה קיימים עוד ועדים צבוריים למרות שיש
משרדים המטפלים בענינים אלה.

ת. למדן

למשל, ישנה ועדת מומחים, למרות זה שישנה ועדה כלכלת.
ועדה ציבורית זו יכולה להיות יתצח ומדריכה לוועדה העבודה.
אני רואה בוועדה צבורית ברכה רבה. אני מציעה שוועדה העבודה
תמליץ לקיים מחדש את הוועדה הצבורית. אם משרד הבטחון לא
יראה את זה כדרוש בשביל עצמו, אני אמליץ שוועדה העבודה תקים
ועדה מייצגת כזאת שתחיה מורכבת מנשי חייילים לפי ההצעות שנציע.

אשר לגוף העניין: לפי דעתי, צריכה
משפחת החייל לקבל משכורת ולא רק הקצבה, ומשום כך אני רואה
אח החשלום למשפחת החייל כדבר אוטומטי של חשלום משכורת כפי
שהמדינה חייבת לשלם לאיש אשר גייסה לצבא.

אשר לגובה החשלום - היסוד שנקבע.

נקבע בזמנים שאינם מחאימים למצב הקיים, והחשלום של $10\frac{1}{2}\%$ ל"י לאשה.
כולל אם לילדים - הוא חשלום אשר אינו עונה בשום צורה לצרכיהם
של משפחות אשר הבעל או האב החגיגים לצבא. משפחות אלה מוענות
שאינן יכולות לעמוד יותר בחשלום זה. אשה עם ילד אינה יכולה
בשום פנים להחזיקים ב- $22\frac{1}{2}\%$ ל"י לחודש. יש לקבוע חשלום יסודי
יותר גובה לאשה.

גם לגבי חורים נעשה עוול גדול.

חורים לא היו מאורגנים ותביעתם לא נשמעה בצבור הרחב. לעומת זאת
נשי החיילים היו מאורגנות יותר והן ייצגו גם את תביעות החורים.

בדור שעניין חמיגורים, בפרט אם

החשלום אינו מספיק, ~~בדור חפז~~ בדור חפז.

אשר למצרכים - אינני דורשת חוספח

מנה למשפחות החיילים, אבל יש להפדיר את ענין המגורח לחיילים
הבאים לחוספה חביחה, כדי שלא יצטרכו בני המשפחה לוותר על
מנותיהם למען החייל בחוספה. המשפחה אינה צריכה לפגול בגלל
חיכוכים בין שני משרדים.

ח. למדן

אני מצטרפת לדעתו של החבר רובין

בקשר למפעל חלבשה לחורף.

לפנינו ישנן שתי בעיות (ס) האחת של

משפחת החייל העולה, והשניה של משפחות החללים.

(2)

אשר למשפחת החייל העולה - הסדורים

שבין משרד הבטחון ובין המדור לקליטה הם כאלה שהמשפחות מהוות חומר לטלטול בין אחז לשני. לפיכך יש למצוא פתרון לענין זה.

(ה)

משפחות החללים - הועדה למשפחת

החייל כאילו מנערת את זה מעליה ומעבירה את זה כאילו לשיקום.

הועדה אינה צריכה לראות את עצמה פטורה ממשפחה זאת עם העברתה

לשיקום. מפני שהאחזקה עדינים מסדורים נגרם הרבה סבל למשפחות.

(2)

(א. מדי: 40 עד 50 ~~מספר~~ מוקצבות למשפחות החללים.)

(1)

אינני יודעת שמכום כסף זוהי הצורה הנכונה ביותר של סידורן.

אני יודעת משפחות חיילים שקבלו 300 ל"י וגמרו את הענין. לעומת

זאת אני יודעת שהמשיכו לשלם משכורת במקום פתרון רציונאלי.

גם בענין זה יכול הועד הצבורי למצוא פתרון.

לגבי הועד למען החייל - אינני יודעת

לאן זה ~~אשיך~~. אני חברה בוועדה זו. ועדה זו עומדת עכשיו על

(X)

פרשת דרכים. בזמנו היה הועד הזה מורכב מארגון הנשים והאמצעים

היו ניהנים על-ידי משרד הבטחון. עכשיו על הועדה להחליט כיצד

תקיים - כוועדה עצמית? היכן היא הקה את האמצעים? בכינוס

הארצי נפתר מחדש ועד ארצי. אבל אינני יודעת אם זאת היא הצורה

הנכונה היות ואין זו ועדה חבנויה על בחירת חברים. לדעתי.

משרד הבטחון צריך להציע לנו. גם בענין זה איזו שהיא דרך וכן

(1)

גם בענין הקציבים.

אני רוצה להתנגד לאחת מהצעותיו של

ד"ר לובינסקי בקשר להפדר החלומים לתבא. לאחר הקמת צבא פדירן

ח. למדן

(א) שחיייל או הקצין יקבל את משכורתו המלאה והוא עצמו יעביר
למשפחתו; (ב) שחשלומים, גם לגבי אחרים שיקבלו באופן ישר ע"י
הצבא. אני רואה את שתי ההצעות האלה כלא טובות. אני מחנודה
לצורה זאת של מתן משכורת למגויימים. אדם אשר נמצא במסגרת צבאית,
ואיננו ברשות עצמו, וחמשפחה איננה במסגרת זו, אי-אפשר לבנות
את משכורתו על בסיס שהוא המקבל והוא הדואג למשפחה. אנחנו יודעים
שחיי צבא גרמו לזעזועים לא מעטים בחיי משפחה. אני רוצה להמליץ
שגם להבא יהיה החשולם נפרד למשפחה.

היות ואני מולה את יעילות העבודה
בועדה הצבורית, אינני יכולה לקבל את החשולם הנפרד על-ידי מח"ש.
אני חושבת שזה צריך להשאר בועדה הישרבית.

א. גולדראט
אפשר אולי להרכיב את הועדה למען החייל
כדי שחכלול בה גם את הדאגה למשפחה
החייל.

ג. הרמז
האם יש אירגון חייליים?

א. מריז
יש רק אירגון של חיילים משוחררים.

י. שמחוני
אני חושבת שהדיון הזה שלנו מחקיים
הוך כדי הנאים לא כך משוטטים.
מצד אחד משבתנו כולח משוכנתח לנפיון של העבר, ומצד שני יש
לראות את הדברים לפי החמורות. יהיה זה משגה גדול מאד אם
ננחל את הדיון על הטיפול במשפחות החיילים בהתאם לדברים שהיו
במלחמת העולם השניה, בהשוואה למלחמת השחרור בזמן שהיה גיוס מלא.
במשך התקופות השונות, הלכו אנשים בעקבות תוצאות שונות והארץ
בינתיים נכנסה לחוך מצבים קשים מבהינה כלכלית ועמדו לפני
בעיות עצומות. לכן התחלנו בדרגת החשלומים של ממשלת המנדט.

י. שמחוני

אנחנו מוכרחים לראות את הדברים לאור התמורות. יש לקבוע משכורת
שנייה את הדעה, ויחכן שנצטרך להאבק על משכורת זו. אמן דוגמה
של בני שהוא אב לשני ילדים - דוגמה זאת אני נוחנת כדי להוכיח
אח הצורך במוסד מיוחד לבעיות סוציאליות שיכולות להתעורר, ^{קאוס} ^{אחי}
בני קבל חופש בצבא אך בחקומה החופש היה בקרבות ואפילו נמצע
וכשהגיע לתשלום המשכורת, טענו שהוא בחופש ולא מגיעה לו משכורת.
יש להניח שבחקומה הקרובה נחל בשאלות חמורות, בשאלות של ילדי
עולים, ואני עוד מקווה שחבואנה תקנות חדשה ביחס לגיוסי העולות
כדי שלא נעמוד בפני עובדות שלוקחים אדם ישר מהאניה ומגייסים אותו
ומשמחתו נשאר ללא דירה. כל זה מוטל על המדינה ויש לטפל בענין.
אני מעריכה מאד את ההישגים והתרומה שנעשו על-ידי הועדה הצבורית
של נשי החיילים בחקומה הזאת בעזרת המוסדות החשובים ואני חושבת
שמועצת הפועלות באמת תרמה לכך בצורה מיוחדת מאד.

עומדת לפני השאלה אם אנו צריכים

כבר עכשיו. בשעה שאנו עומדים לפני גמר הריאורגניזציה של הצבא
לרון בכל הענינים האלה. אינני יכולה להסיק את המסקנה הזאת.
אבל אם מדברים על ארגון הענין הזה לחבא, אני שואלת: מה נקרא
ארגון של נשי החיילים? מי צריך להיות בארגון זה? האם אלה
נשים של חיילים שיגייסו אותן בגיל של 18 ויצטרכו לשרת שנתיים,
או האם זה ארגון של עולות שאותן אנו צריכים לראות כנושא הדבר
הזה? האם אלה נשות חיילים בשרות מלא או אלה נשי חיילים הנמצאים
בעתודות? אנו נכנסים עכשיו לחקומה של צבא פדיר, ואינני יכולה
להאר לעצמי כיצד אפשר להצמיד לענין זה קיום גוף צבורי של נשי
חיילים.

בענין החשלושים: אני חושבת בנקודה

זו שכל ענין החשלושים צריך להיות מרוכז במוסד אחד. לדעתי
פחלקה כזאת אינה צריכה להיות צבאית ובה צריך להיות מדור לטיפול
בשאלות סוציאליות של המשמחה. ז.א. שיהיה מוסד אחד אבל שהוא
ל א ישא אופי כזה.

י. שמחוני

מה זה השלומים רגילי? לפי המודוס

שנקבע להשלומים, החייל מקבל רק חלק מההשלום ואילו החלק האחר
מפבטח למשפחה. אני יודעת שלא חמיד מפסיק ההשלום הזה, אבל לא
צריך לחלק את זה לשלשה שלבים נפרדים. אינני מקבלת את הגישה
להורים כמו שהיא הייתה. שאלתי את ד"ר לובינסקי והוא אישר לי
שהיו הורים כאלה שלא קבלו חמיכה. הם נמצאו במצב כזה שלא יכלו
לקבל חמיכה. אבל, כחוצאה מכך, גם לא יכלו להינות מהטיפול הרפואי.
אני חושבת כי ישנם הורים שבניהם בני 18, והם עצמם במצב המאפשר
להם לעבוד, אבל הם זקוקים לטיפול רפואי. דעתי היא, שגיוס כללי
מחייב גישה אחרת בכל העניין. המדינה לא חוכל בשום פנים ואופן
לעמוד בדרישות גדולות מדי. אני יודעת שבארצות רבות מאד יש
הגבלות חמורות בנוגע לדבר הזה. מפני שדוקא הרחבת המסגרת הזאת
היא שמעמידה את האנשים בחור. בשנה זו, בנה של אשה זו בצבא,
בשנה הבאה - בנה של אחרת בצבא. אין זה יכול להיות עד אבדן החושים.
אבל, כשלעצמי אני יודעת שהגישה הזאת, שאנחנו בעזרת המדינה ודרך
הצנור הזה של ~~שבת~~ בצבא נוכל להבטיח את כל הפרובלימה הזו, ~~היא~~
נראית לי כמפוקפקת מאד. אינני אושבת שנוכל לעמוד בה.

הקופח מעבר בין השחרור והטיפול

במשפחה היא דבר הכרחי - אבל גם בזה, ^(א) כמו במשפחות החיילים
יש להמנע משתי רשויות. או שהחייל נמצא בטיפול של אגף השיקום
או האגף לטיפול במשפחה החייל. השיקום הוא אמצעי לפידור
קונטרולטיבי. המגמה צריכה להיות לאחד טיפולים, להמנע מכפילות
ולחכנים שיטה הנותנת את המקסימום לנזקק. יש לבטל את ההשלומים
לנשים נשואות בלי ילדים. את הגישה רחבת הידים הזאת לא נוכל
לשאת.

אני מחייב שתי הנחות יסוד של חברה

י. מרלינג

חכמה י. שמחוני, הראשונה, שיש

להחשב עם חמורות, וקם העובדה שאנחנו נגשים לריאורגניזציה של
הצבא

י. פרלין

הצבא, כצבא סדיר.

הנחה שניה - ואני שמח שהיא נאמרה
 החילה ע"י החברה שמחוייבה - לא יחכן שהמדינה תוכל לטפל בחייל
 ובמשפחתו במלוא החיקף. לזה לעולם לא תהיינה לנו הרזרבות
 הדרושות. מהנחת היסוד השניה נובעת מסקנה אחת, אם כי לא רציתי
 לדבר לגופו של העניין, שכל העניינים הוציאלים הקשורים עם שרות
 בצבא, ושמענו עליהם בישיבה הקודמת ואנו יודעים אותם, - יימסרו
 לאותם המוסדות המטפלים בעניינים פוציאלים, ושירות מקומיות בעיר
 ובכפר, והמדינה תשלם להם את מה שהיא צריכה לשלם - אבל לא
 להקים מוסד פוציאלי מיוחד. לפי מה שידוע לי, הסידור הנוכחי
 גרם לסבל רב.

ישנה בעיה אחרת שאנחנו כועדה
 פרלמנטרית, איננו יכולים להתעלם ממנה. הכספים, יהיו מה
 שיהיו, הקשורים עם חוקת החלום, ותחיה מה שתחיה, הם חלק
 מהקציב הבטחון, והקציב הבטחון אינו בא בפני הכנסת ועוד יעבור
 זמן רב עד שיובא בפני הכנסת. - הכנסת מסרה אוחז לועדת הכספים,
 וועדת הכספים היא היא הקובעת את הקציב הבטחון, וממילא היא
 קובעת את אוחז חלק מהקציב הבטחון המתבטא בחוקת השלומים זו או
 אחרת. חוקת החלום גם כן נקבעת ע"י ועדת הכספים של
 מועצה המדינה הזמנית, כי גם שם לא חובא העניין למועצה המדינה
 הזמנית. גם חוקת החלום שחקבע הצטרך לעבור את ועדת
 הכספים כחלק מהקציב חמלא של הבטחון; משום כך, הייתי ממליץ
 על הקמת ועדת משנה מורכבת מועדת העבודה, כי לנו יש ידיעה
 עניינית - יחד עם ועדת משנה של ועדת הכספים - שלה יש ידיעה
 כספית - על מנה שנוכל לשבח ולהביא חוקת השלומים חדשה לאור
 כל הערות ששמענו כאן, ועוד בודאי נשמע.

כמה הערות עוד לגופו של עניין:
 אני חומך בהצעת חברת הכנסת למדן שחוק החלום צריך להיות
 מוגדר בדיוק - מה חיל מקבל ומה משפחתו מקבלת. דבר שני -
~~אני חומך בהצעת חברת הכנסת למדן שהחלום לא יימסר לחיל אלא~~

א. סרלין:

אני חומך בהצעת חברת הכנסת למדן שהחשלום לא ימסר לחיל אלא למשפחה. אינני יודע איך אפשר לסדר זאת מבחינת טכנית, ואינני רוצה להוסיף, שלעתים קרובות, הכסף לא ימסר למשפחת החיל, אם הוא ימסר לחיל. זה יכול להיות קשור לכרטיס החיל והבקורת חתיה טובה יותר, אבל החשלום צריך להמסר לממשלה. דבר שלישי, אני רוצה לשאול

את ד"ר לובינסקי, אם לאור הראורגניזציה של הצבא, יש באמת צורך במחלקה מיוחדת שחטפל בדברים אלה. אינני יודע איזה צורה תהיה לחוק שרות הצבא ובאיזה אופן יגויס אדם, ולכן אינני יודע אם מחלקה מיוחדת במשרד הבטחון תהיה מוצדקת.

הערה אחת לחברת הכנסת שמחוננית - ועדה פרלמנטרית אין להפוך לוועדת ביצוע. אני מציע שנכנס לעומק העניינים ונרכיב ועדה משנה מאנשים המקוניינים להתעמק יותר בעניינים. המקידנו - עבודה פרלמנטרית והביצוע בידי הממשלה.

א. לנקין:

אינני חושב שיהיה בריא להפוך את הצבא ואח משפחת החייל לדבר מיוחד ביחס לשאר מוסדות הממשלה. כוונתי היא - החנגדות להצעת חבר הכנסת סרלין בקשר להעברת הטיפול בבעיות החיילים למוסדות מקומיים ולרשויות מקומיות. מדוע מקיד אזרחי העובד בממשלה מקבל משכורת מלאה, וחייל - הממלא תפקיד לא פחות חשוב - אינו מקבל זאת. כל ממלא תפקיד ראשוני, מבחינת החשיבות של המדינה והדאגה למשפחתו, מבחינת הבטחת המשכורת שלו - הרי זו חובה ישירה של מנגנון הממשלה ללא כל סיבוכים.

ועוד שאלה אחת - מה גורל משפחת

חייל עולה הנמצאת במחנה עולים? האם המשפחה הזאת מקבלת

חמיכה?

א. לנסין

לא ברור מה עושה משפחה החייל במקרה
 שהיא זקוקה ב ברור שאלה מסויימת - אל צריכה לפנות מדובר
 כאן על ועדה ערעורים צבורית - תיכּן היא מה כתובתה חייח
 מציע לפרסם את הדברים האלה ברבים כדי שהחיילים ידעו אל מי
 לפנות. מה שמכות ועדה הערעורים, אם כבר מגיעים אליה מאחז
 תאם היא בעלת שמכות החלט, או רק שמכות צבורית מייצגת, ומח
 אחד-כך כיצד רואה ד"ר לובינסקי אפשרות לפתור את כל השאלות
 האלו

52

X

ביחס לחשלומים אני מוכרח לומר שיש
 כאן הזנחה חמורה מאד. אני מצטרף בכל לבי, לכל אוחז הדעות שכבר
 הושמעו.

ד"ר ע. גלובמן:
 אני מציע, כי מלבד שתי השאלות -
 ענין החשלומים, וענין ועדה צבורית
 לחייל, או לא ועדה צבורית - לא נעמיד להצבעה שום דבר אחר.
 אינני פוסל את כל יתר השאלות. הועדה שלנו תעמוד בעוד שנים
 שלוש חדשים, בפני שאלות אחרות לגמרי, משפחה החייל, בתוקף
 חוק הגיוס החדש, וברוב המקרים תעמוד לפנינו שאלת החורים. מה
 דינם של חורים זקנים, חורים צעירים, חורים עובדים וחורים שאינם
 עובדים וכו' אם אנחנו רוצים שתייחסו להצעותינו המעשיות -
 אני שולל בזה את הצעות רובין ואינני דן בהן - לדעתי עלינו
 לקבל את הצעת חבר הכנסת סרלין כמסנה - ישנו נוהג, או חוק,
 בכנסת שאי-אפשר להציע הצעות כספיות אם אין מציעים תיקון לקחת
 זה בחקציב, ולכן לו החקציב של הבטחון היה בידי הכנסת כולה,
 יכלו חברי ועדה העבודה לדעת את החקציב, ולהוות את דעתם, ואם
 ועדה הכספית לא הייתה מקבלת אותה, הרי יכלו להביא את הדבר
 להחלטת הכנסת לפי החלטת הכנסת ענין עסקציב אבטחון נספר לוועדה
 הכספית, ולכן יש מעט מעשי לכך שנקבל כאן החלטת לבחור ועדה מצומצמת
 שתגיש עם ועדה הכספית, אני יודע שעלולות להיות מחלוקת בינינו

?

0

2

תיו"ד ז. גלובמן

בענין הזכויות.

אני למשל, אינני יכול לחשלים עם

זה שנשים נשואות, לא אמחות לילדים, חקבלנה 70,000 ל"י.

84% מנשות החשלים שאין להן ילדים, מודיעות שאינן עובדות.

כל הנשים האלה, אינן נשים של עולים חדשים, פקידים או פועלים.

רוצה לא יתכן שמספר גדול כזה של ששים אינן עובדות. יתכן

ש-40% של הנשים אינן עובדות, אבל לא 80%. הגיון לא התחיל

היום, - לחשלים היום בגיון, הייתי יכול, באופן תאורטי,

לקבל את החנחה הזאת. אני יכול גם לקבל את החנחה שמפבוה

בריאות אין האשה יכולה להסתדר בעבודה. הגיון היה בזמן

שהיו חסרות לנו ידים עובדות.

אני, למשל, עבור, שהחשלות לאשה

בלי ילדים, באופן יחסי, לגבי אשה עם ילדים, הוא יותר גבוה מאשר

היה צריך להיות, אם עומדים בפני הפרובלמה שלנו אין אמצעים.

אינני אומר שהחשלות הוא מנטטטי, אבל בהשוואה לאשה עם ילדים

, הוא הרבה יותר נמוך. אבל, אני עבור, שלו היינו עומדים בפני

שאלה הקציבית זו, לפי להטיב, - היינו כולנו מחלטים לחגגיל את

החשלות לאשה עם ילדים ולהחזיק אתה לאשה בלי ילדים.

אם אנחנו רוצים להיות מעשיים,

לו חברי הועדה היו שומעים לעצמם, הייתי מרחיק לכת עוד יותר.

הייתי דוחה את פיקוח בשאלות אלה עד לאחר קבלת חוק הגיון החדש.

לאחר קבלת החוק החדש נוכל לבדוק את לוח החשלומים ואני שמעתי.

כמו שכולנו שמעו, שיטתן דרגות שונות. נצטרך לדון בעניני החורים

היום ויגויסו בעיקר בני הגיל 18. נעמוד אז בפני שלל של פרובלימות.

אני נכון להציע שהועדה שלנו תכנס עכשיו נקודה אחת - לפנות לועדה

הכפטיים ולהציע לה להקים ועדה משנה כדי שזו תמגש עם ועדה המשנה

של ועדה העבודה לשם דינון על כל השאלות הנוגעות לועדה שלנו.

חשלות להייל ולמשפחה החייל. אז נדע כמה הכחוב מדבר ונגיע לפיקוח.

חיו"ר ע. גלובמן:

הצעה שניה - שאנחנו נפנה לכתב למשרד הבטחון,
- אינני יודע אם עלינו גם לפנות למשרד האוצר ולהסב את חשומת
לבוך כי יש לנקוט בצעדים שהחשלומים יהיו יותר פדירים מאשר
עכשו. וגם לכשיוקם צבא פדיר, תהיה טבלת חשלומים מפורדת
ואטומטית.

עוד אינני מצביע את הצעותי לפדיר כי ברצוני
לשמוע תחלה את דברי ד"ר לוברסקי ומר פרי.

א. פרי: קודם כל בשאלת אחוריים בחשלומים.

צעדי הראשון, כשנפגשתי למשרד הבטחון, היה לקבוע
את החשלומים, ליום קבוע ולהגשים אותם. לשם כך, באנו לידי
הסכם עם אנ"ק שהם יכינו את הכסף וישלמו אותו בהתחלה החדש במקום
לשלם אותו בארבעה חשלומים חדשיים. קבלנו את הסכמה בנק אפ"ק
ובחדשיים סברואר ומרץ נחגגנו כך - ז.א. בהתחלה החדש שלמנו בשביל
החדש החולף. הדבר נמשך 2 חדשים אבל, אחר-כך, עזל מאפרייל
שונה מצב הקציב הבטחון לרעה - אינני מספר פורוח ופרטי פרטים
לא אגיד, כי אין לי רשות לכך. לא נכון הדבר שהחשלומים
אחרו בחדשיים. החשלום המאוחר ביותר היה בשני או שלישי של
החדש הבא ורק בחלק קטן של הפכו. יש בצבא חשבון ישן של
הפרשים לקצינים או חילים מהתקופה הראשונה של המלחמה. זה
מחעב. מפני שקודם כל מפדירים את החשלומים החדשיים. יכול
להיות שישנו עוד איזה חשבון בקשר עם הפרשים שישגיעו עוד מאוחה
הקומה. כך שאם מישהו מדבר על איחורים בחדשיים, עלי לברר זאת.
אם יש מקרה כזה, אני מבקש להודיע לי ואני אחקור בעניין.

בחדש אוגוסט בא שינוי לטובה.

והחשלום נעשה ב-7 עד 9 לחדש. אני רוצה לומר לכם שרק לפני
מספר ימים כתבתי מכתב בו הצעתי שיקבעו את ה-3 לחדש כיום החשלום.
כן בקשתי לנקוט בכל האמצעים כדי שהחשלום לא יידחה. באופן
עקרוני, אפשר לומר, שהחשלום צריך להיות ב-30 לחדש, ואני מפכים
לזה. אין ספק שעניין האיחורים הוא חמור מאד והחשלום צריך להיעשות
אם צמוף חדרש, לכל המאוחר בהתחלה חדרש הבא.

7.

1

105

א. פרי:

ביחס לוועדה, אני חושב שכל הביאורים
ינחנו ע"י ד"ר לובינסקי. ברצוני לומר רק שעלינו להעריך כראוי
נקודה אחת - אנחנו עומדים בפני דיון יסודי של כל/המשפחות.
בצבא החדש, לפי חוק הצבא החדש, יהיה ודאי מספר מסויים של מגויים
צעירים בגילים 20/19/18. ברוב המקרים יהיו האנשים האלה בודאי
רווקים, ובודאי ללא יוחר משליש יהיו חורים שיהיו באמת זקוקים
לטיפול מפני שהם חלויים בהם. ברוב המקרים יש גם ניצול. לא
רק הענין של נשים נשואות בלי ילדים. אף אדם לא יאמין שמספר גדול
כזה אינו עובד. אנחנו נחקלים בחדשים האחרונים, בבעיית שחרורם
של בעלי משפחות במקרים מסוימים. בירושלים, ולא רק בירושלים,
יש מספר ניכר של בעלי משפחות שאינם רוצים להשתחרר.

ביחס למבלה - מישהו בקש כאן השוואת
חשלומים אצלנו בארץ ובצבאות בחוץ-לארץ. בצבא ישנו מומחה והוא
יהיה מוכן להכין טבלה זאת.

קופת המעבר לאחר השחרור נמשכת
שבועיים כדי שלא תהיה הפסקה. הייל משוחרר, יש לו זכות מסוימת
לעזרה מיד אחרי שחרורו. תחת הצעה שלא הוגשמה, לבטל את השבועיים
האלה מפני שיש לא מעט היילים השבים למקומות עבודתם מיד.

בקשר לאספקה והלבשה - אני דוקא בעל

נפיון בהפסקה למשפחות היילים. לדעתי, לא רק מטעמים עקרוניים,
אבל בדרך כלל, אנחנו מוכרחים לבנות אחרת לגמרי את כל הענין הזה -
ועדי נשים וועדים צבוריים נעשים אקטיביים במדה רבה מאד בחקופת
קצרה מסוימת, כאשר יש מאמץ נפשי גדול, ואז הם מראים באמת פלגות
- בזאת נוכחנו. אבל, צבא קבוע ימשך כל השנים ויהיו חלופים
חמידיים - לא נוכל להחזיק מעמד בדרך זו. הועד הזה היה נחלש לו
היה קיים אחרי חקופת קצרה - גם הועד למען החייל נחלש. אין אוחה
מפירות ואין אוחה אירח. נדמה לי שכולנו יחד יכולים להפכים לזה.
ביחס למצרכים ולהפסקה - מלבד זה שכל בעיה כזאת יש לה אומי פוציאלי.

א. פרי

- ביחס למצרכים היה לי נסיון ברור ונוכחי שיש להפסיק זאת מסבה
פשוטה. פעם כשהיו זמנים קשים מאד, הלכנו בדרך של חוספת מצרכים.
היתה לזה חשיבות מבחינת אנטי-ספטרית. לדעתי, הייל יכול לקבל
בקלות במחפן צבאי כל מה שדרוש לו.

בענין החשלות למשפחה ע"י מח"ש -

זוהי דרישתו הנמצאת של הצבא. הצבא אינו אומר שהחשלות צריך דוקא
להיעשות בצ"ק אחד. אבל הם עומדים על כך בקשר עם הדיון שהזכרתי
קודם. קודם נמצאו בטיפול 55 אלף חיקים של משפחות. ועכשיו, לאחר
חביאורגניזציה של הצבא יהיו 5 עד 4 אלפים חיקים של הורים, ומעט
של נשים וילדים. זהו צבא קבע עם משכורת רגילה. מדובר כאן על
גיוס חובה, והיקף הדברים השתנה. דברים שהיו שייכים קודם לשני
מופדות - חמיד היתה אי תחאמה. לי לעצמי היה עוד נימוק אחד והוא
לקמן מנגנונים.

(אני)

ב"ר לובינסקי

אני חושב שמר גלובמן צודק בזה שכל

הדיונים בנוגע לחוק החשלות החדשים.

זמנא עוד לא הגיע, ואם צריכים להיעשות יחד עם ועדת הכספים של
הכנסת. אני חושב שהמומנט שנתקן בו כאן, צריך להופיע גם שם.
ובפרט השאלה כיצד לקבוע חשלות לאשה נשואה בלי ילדים. אני חושב
שהחשלות צריך להיות יותר קטן לאשה בלי ילדים כדי שיהיה ברור
שלא יש לה אפשרות לעבוד - עליה לעבוד. לעומת זאת צריך להגביל
אח החשלות לאשה שהיא אם לילדים. הפידור הזה יהיה טוב יותר מהפידור
הנוכחי.

אשר לשאלת אירגוני הנשים - בפעם

האחרונה, כאשר נשאלתי ע"י הגב' שמחוני, מה עמדתי אני לועדה
צבורית, הסתפקתי בחשובה פורמלית. אמרתי: שהואיל ושר הבטחון
חבריע בשאלה זו - אין צורך ואין מקום לויכוח. אנחנו צריכים
למנוע ~~למנוע~~ ^{למנוע} בין הועדה הפורמלית ובין הועדה הצבורית. זה

11

ד"ר לובינסקי

היה גם הנמוק של שר תבטחון לקבל את החלטת הועדה הצבורית שהיחה קיימת או ושמר רובין השתחף בה, כדי למנוע נגודים ע"י קיום 2 ישיבות. וההעדה הפרלמנטרית צריכה בעצם להחליט אם היא רוצה למסור את הסמכות שיש לה לפי החוק לגוף צבורי וכיצד היא רוצה להגדיר את הסמכות של הגוף הצבורי בהשוואה עם הסמכויות של הגוף הפרלמנטרי.

שאת היא בעצם השאלה שהתקדרה

בכמה שטחים של החיים הצבוריים ואני תושב שפה החמורה שהתחוללו בקונסטיטוציה שלנו צריכה למצוא את הבטויין. דבר זה אינו קשור עם הערכה פעולותיהן של הגופים הצבוריים המלווים את פעולות האממנליטורציה שלנו.

ברצוני לתקן טעות - הועדה הצבורית

לא היו מורכבות אך ורק מב"כ ארגוני נשי החילים, אלא הן הור חלק טובי של הגוף הזה ומלאו שם את תפקידיהן לשביעה רצון שלי הצדדים.

לעומת זאת אמרנו שהעדה ערעורים קיימות גם היום, ואני רוצה להוסיף שלהן סמכות מופית להחליט על החלטה למשפחה. ועדה זו קשורה כמעט כל ועדה אחרת המבצעת חוקם לחוק, אבל התלותיהן אינן מופיות. משפחה פוננה ישר לסניף של אגף משפחה החיל ועוברי הפניף מחויבים ליעץ בעריכת כתב הערעור והתחלטה של ועדה הערעורים הן מצורפות נמוקים והנמוקים מועברים למשפחה.

נשאלנו מה גורלה של משפחה עולה חדש

הנמצא במחנה. הואיל והסוכנות היהודית מכפה את הוצאות החיים של המשפחה הזאת, מתחילה הזכות לקבל חלום משפחה רק לכשהועברת המשפחה למקום מגוריה הקבוע - כלומר, כשהיא יוצאת מהמחנה.

בנוגע לשאלה מה"ש ואגף משפחה חתיל.

מר פרי מטר את ההסברה הדרושה ונוסף לזה אני רוצה להגיד שגם - מה אני עונה למר פרלין - שאנחנו איננו חושבים שהצבא יכול למפל בבעיות אינדוידואליות מפני שאין להם המכשירים לבר.

עוד שאלה אחת - השבתה החשאית של האבאריץ ובתו'ל.
המספרים כשלעצמם אינם אומרים שום דבר. באופן נורמלי החשלו
למשפחה אצלנו הוא גדול מאד, אבל, בהחשב עם כוח הקניה בארץ
אין זה סכום גבוה. אם נשווה את החשלו שלנו עם החשלו
באנגליה, הרי החשלו המשפחתי שלנו מכסה חלק יותר גדול של
הוצאות החיים מאשר החשלו בצבא הבריטי. אם נשווה את זה עם
ארצות אחרות, כמו אוסטרליה, ארצות הברית, ניו-זילנד, ברור
שאצלנו משלמים פחות אבל בדרך כלל אנחנו נמצאים בין החשלו
האמצעיים.

אני רוצה לפייה - אין צבא בעולם אשר הוא ליברלי
כמונו בנוגע לחשלו לשתי משפחות, ז.א. משלמים גם למשפחת החיל
וגם להוריו. ובצורה זו אנחנו משלמים לכ-1000 חיל על סמך שרוח
חיל אחד, שני חשלוים, גם לאשה וגם להורים.

היו'ר ע. גלובמן: אני רוצה להצביע אח הצעה, שלדעתי
היא מרחיקה לכת, ואני מציע שנבחר
ועדה משנה מצומצמת כדי להפגש עם ועדת הכספים, אחת אין כל ערך
להחלטותינו.

אני מציע לחזור לכל השאלות החברותיות
שהעוררו, לאחר שיקבל החוק לשרות חובה.

ה. רובין: אינני מחננד לטקסת ועדת משנה, אבל אני
מציע, יחד עם זה, לקבל כמה החלטות.
החלטה יכולה להיות מופכמת - הבקשה משאלה להבטיח את החשלוים
ולהודיע על זה בכחב לממשלה ולנשיאות הכנסת.

אני מציע גם, בחור הוראה של הועדה
שלנו, לוועדת המשנה, שהמגמת צריכה להיות להבטיח הגדלת החשלוים
למשפחות מטפלות בילדים. אני מציע שהועדה תביע את עמדתה, שהיא
חואה צורך בענין הזה של משפחות החשלוים. החקום ועדה צבורית, או
ועדה משנה שלנו, ואנו רוצים צורך בכך ללא קשר עם מה שיתרחש
ממקום ארגון המחלקה במשרד הבטחון.

היו"ר ע. גלובמן

אני מסכים:

על עקמת ועדת משנה - הוסכם.

מכתב בענין החשלומים - הוסכם.

אני מתנגד להקמת ועדה. מאד יכול להיות שבפועל נעמוד בפני שאלה לגמרי אחרת, אם נעמוד בפני שאלה הוריים, ובעיקר שאלה הוריים נכים מבין העולים החדשים.

כיון שלא היחה החנגדוה לכל ההצעות

שהושמעו, אני מציע שועדת המשנה תפגש עם ועדת הכספים ונשמע

איפה אנחנו עומדים. אני רק מציע שאם ועדת המשנה ^{בניגוד} שאנחנו

עו בפני שנויים לכאן ולכאן, היא לא תחליט על דעת עצמה.

היא תחזיר לוועדה את הפרטים שתקבל ואז נוכל להחליט אם להצביע

בעדן הצעתם, הכנסת רובין או נגד. אותו הדבר בנוגע לוועדה

הצבורית. אני, למשל, מחייב ועדת משנה של ועדה פרלמנטרית,

אבל אני מתנגד לוועדה צבורית. אני מציע לכולם להתאחד על

הצעהי ואני בינתיים אחאמן להכין את הועדה הזו. אני מציע

לבחור 3 חברים. אני נכון להציע 2 נשים וחבר אחד. אני מציע

את החברות שמחוניות ולמדן ואח עבדכם.

עלי להודיע לוועדה של ^{לפני} נמצא לפגוע לפני

שנפיים אח חוק הנכים.

לוועדה יש סדר-יום ענין לשכוח העבודה,

ח. רובין:

וחנכים, והועדה צריכה להתכנס רק לדיון

בענינים אלה. אני מציע שבשבוע הבא, בין שנפגש עם ועדת הכספים

ובין שלא נפגש אחת, נצביע על 2 השאלות.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00